

TARBIJAVAILDUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/24-14120
Otsuse kuupäev 26.01.2025
Komisjoni koosseis Aase Sammelselg

Tarbija
Kaupleja Andres Kallaste hobusekasvandus (10595619)

Tarbija nõue Lepingust taganemine ja hobuse eest tasutud 7198 euro tagastamine.

Resolutsioon:

Komisjon otsustas:

1. jätta avaldus rahuldamata.

Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu või seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Pooled sõlmisid 10.juunil 2024 müügilepingu, millega kaupleja kohustus andma tarbijale üle Tori hobuse Frodo UELN 2330022TB255720 ja tarbija kohustus tasuma kauplejale 7 198,00 eurot. Kaupleja esitas 11.juunil 2024 tarbijale arve nr 0524 hobuse eest 7 198,00 euro tasumiseks; tarbija tasus arve 11.juuni 2024 ja 3.juuli 2024 maksekorraldustega (4 000,00 + 3 198,00). Hobune anti tarbijale üle 5.juulil 2024.

6.oktoobril 2024 teatas tarbija kauplejale, et hobuse paremal esimesel jalal oli septembris sirutaja kõõluse vigastus, mille ravimise käigus selgus, et jala pindmises painutajakõõluses on varasemalt olnud osaline rebend, mis on uuest vigastusest halvema paranemisprognosisega.

22.oktoobri 2024 4-kirjaga teatas tarbija kauplejale, et soovib hobuse tagastada ja tegi kauplejale ettepaneku hobuse eest saadud raha tagastada. Tarbija väidab, et kaupleja ei andnud talle enne lepingu sõlmimist looma tervise kohta tõest teavet, mille tõttu ei saanud ta teha teadlikku valikut looma tervisega seotud riskide kohta. Hobuse parema esijala kõõluste krooniline vigastus ilmnis pärast müügilepingu sõlmimist.

Tarbija on teinud kauplejale lepingust taganemise avalduse ja nõuab kauplejalt ostuhinna

tagastamist.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja tarbijaga ei nõustu.

Kaupleja juures enne hobuse tarbijale üleandmist ei esinenud hobusel mingeid lonkeid. Hobune anti tarbijale üle 5.juulil 2024, millega läks juhusliku hävimise ja kahjustumise riisiko tarbijale üle.

Tarbija avaldas lepingu sõlmimisele eelnevalt, et soovib ostja hobuse hobiratsutamise eesmärgil, mida on tarbijale üleantud hobusega võimalik realiseerida. Tarbija esitatud dokumentidest ei ole võimalik aru saada, mille suhtes on veterinaarid oma prognoosid andnud ja kuidas need seonduvad tarbijal lepingu sõlmimisel olnud eesmärgiga.

Kaupleja leiab, et ei ole lepingut rikkunud ega tunnista müügilepingu lõppemist lepingust taganemisega.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseseaduse § 51 järgi lahendatakse vaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Esitatud tõenditest saab järeldada, et poolte õigussuhe põhineb müügilepingul. Tsiviilseadustiku üldosa seaduse (TsÜS) § 49 järgi kohaldatakse loomadele asjade suhtes kehtivaid sätteid, kui seaduses ei ole ettenähtud teisti.

VÕS § 208 järgi kohustub asja müüja müügilepinguga andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu. Pooled ei vaidle lepingu sõlmimise ja looma üleandmise asjaolude üle; vaidlus on selles, kas tarbija on müügilepingust lepingust õiguspäraselt taganenud või mitte.

Tarbija väidab, et taganes lepingust põhjusel, et kaupleja ei andnud müüdava hobuse tervise kohta tõest teavet ja nõuab kauplejalt ostuhinna tagastamist. Kaupleja leiab, et lepingust taganemiseks

alust ei ole ning lepingust taganemise avaldus lepingut ei lõpetanud.

Komisjon selgitab, et lepingu lõpetab üksnes õiguspärane taganemine, st täidetud peavad olema nii lepingust taganemise formaalsed kui ka materiaalsed eeldused. Komisjoni hinnangul on tarbija 22.oktoobri 2024 e-kirjas sisalduv avaldus „.. teen omalt poolt ettepaneku tagastada hobune ja hobuse eest saadud raha tagasi anda ..” hinnatav lepingust taganemise tahteavaldusena, millega on täidetud lepingust taganemise formaalne eeldus.

Järgnevalt hindab komisjon, kas täidetud on ka lepingust taganemise materiaalsed eeldused. VÕS § 223 lg 1 järgi on ostjal õigus muu hulgas müügilepingust taganeda, kui müüja on ostjale üleandnud puudustega müügieseme ja müügieseme lepingutingimustele mittevastavus on nii tõsine, et õigustab kohest müügilepingust taganemist või kui müüja on teatanud või asjaoludest nähtub selgelt, et ta ei vii asja lepingutingimustega vastavusse mõistliku aja jooksul. Ostja saab müügilepingust taganeda, kui lepingutingimustele mittevastavus on oluline, mida tarbijalemüügi korral eeldatakse. Tarbijalemüügi lepingust taganemise korral tagastab tarbija müüjale asja müüja kulul. Tarbija ostuhinna tagasisaamise nõue muutub sissenõutavaks alates asja müüjale tagastamisest või selle tagasisaatmise tõendamisest.

Tarbija on põhjendanud lepingust taganemist asjaoluga, et hobusel on varasem terviserike, millest tarbija ei omanud enne lepingu sõlmimist piisavalt teavet. Tarbija väidete hindamiseks tuleb kontrollida, kas lepingu eseme omadused, kõnealusel juhul siis looma tervis, vastas kokkulepitule.

Komisjon selgitab, et müügilepingu eseme omadused peavad vastama lepingu tingimustele (VÕS § 217¹). Kauplejal lasub lepingueelsete läbirääkimiste käigus kohustus avaldada tarbijale muu hulgas lepingu esemeks oleva eseme põhiomadused sellele esemele ja teabe esitamise viisile kohases ulatuses ja muu teave, mille suhtes võib tarbijal olla oluline äratuntav huvi.

VÕS § 218 järgi vastutab müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, kui mittevastavus oli olemas juhusliku hävimise ja kahjustumise riisiko ülemineku ajal ostjale, isegi kui mittevastavus ilmneb hiljem. Tarbijalemüügi puhul vastutab müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest (lg 2).

Komisjonile on esitatud poolte lepingueelne e-kirjavahetus, millega on tõendatud, et kaupleja teatas enne müügilepingu sõlmimist tarbijale hobuse paremal esijalal olnud varasemast vigastusest. 2.juuni 2024 e-kirjaga saatis kaupleja tarbijale 2023. aasta juulis hobuse jalast tehtud röntgenipildid. Tarbija kinnitas samal päeval piltide saamist ja teatas, et soovib konsulteerida piltidel nähtu üle asjatundjaga. Seega ei ole õige tarbija väide selles, et kaupleja ei andnud tarbijale hobuse varasema vigastuse kohta tõest teavet.

10.juuni 2024 e-kirjade järgi käis tarbija kaupleja juures hobust üle vaatamas, jäi hobuse omadustega rahule ning kinnitas, et on kauplejaga lepingu tingimustes kokku leppinud. Seega on kõnealuse varasema vigastuse näol tegemist asjaoluga, mis oli tarbijale teada enne lepingu sõlmimist ja millega ta oli lepingu sõlmimisel arvestatud. Selline asjaolu ei ole hinnatav pärast lepingu sõlmimist ilmnenu lepingutingimustele mittevastavusena.

Komisjonile ei ole teada, kas tarbija konsulteeris enne lepingu sõlmimist veterinaariga, kuid sellel ei ole vaidluse lahendamisel ka määravat tähendust. Tähendust omab see, et kaupleja teatas tarbijale hobuse varasemast vigastusest ja selle iseloomust ning tarbijal oli kauplejalt saadud teabe põhjal võimalik vigastuse olemust ja prognoosi enne lepingu sõlmimist hinnata. Tarbija esitatud veterinaaride arvamused põhinevad varasema vigastuse hindamise osas samadelt fotodelt nähtuval; komisjonile ei ole esitatud mingeid tõendeid selles, et müügilepingu sõlmimisele vahetult eelnenud ajal oli vigastuse ulatus või selle iseloom märkimisväärselt progresseerunud.

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et tarbijalemüügileping on sõlmitud sellise hobuse ostmiseks, kelle paremal esijalal oli varasemalt olnud vigastus, millega kaasuvat perspektiivi (võimalikku progresseerumise ohtu) oli tarbijal enne lepingu sõlmimist võimalik hinnata ja sellega arvestada.

Komisjon hinnangul ei ole kaupleja tarbija poolt etteheidetud asjaoludel müügilepingut ega seadusest tulenevat teabe andmise kohustust rikkunud; tarbijal oli enne lepingu sõlmimist olemas teave, mis võimaldas teadliku valiku tegemist. Müügiese vastab kokkulepitud tingimustele. Kaupleja ei ole müügilepingut rikkunud ning tarbijal puudus lepingust taganemiseks materiaalne alus.

Komisjon selgitab tarbijale, et VÕS § 76 järgi on leping täitmiseks kohustuslik mõlemale poolele; tarbija on siduva lepingu alusel tasunud kauplejale kokkulepitud ostuhinna. Kuivõrd tarbijapoolse lepingust taganemise avalduse materiaalne eeldus ei ole täidetud, ei lõpetanud 22.oktoobri 2024 tahteavaldus lepingut ja lepingust tekkinud kohustused on jätkuvalt kehtivad. Ostuhinna tasumise kohustuse õiguslik alus (müügileping) ei ole ära langenud, millest tulenevalt ei ole tarbija õigustatud nõudma kauplejalt ostuhinna tagastamist.

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et tarbija ei ole tõendanud kaupleja poolel lepingu rikkumist, mis andnuks tarbijale alust lepingust taganemiseks ja ostuhinna tagastamise nõude esitamiseks. Tarbija nõue tuleb jätta rahuldamata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Aase Sammelselg

/allkirjastatud digitaalselt/